

z Uhřetěvsi a z Říčan

POSTNÍ

*Velmi blízko tebe
jest slovo,
v ústech tvých
a v srdci tvém,
abys to činil.*

5.Mojžíšova 30,14

Milé sestry, milí bratři

Jsem vděčný Mirovi Šulákovi, že přišel s nápadem vydávat na začátku postního období sborový dopis. Ovšem to zároveň znamenalo znovu se ponořit do smyslu postního období. A to znamená ponořit se do smyslu křesťanství, následování Ježíše z Nazareta, který je našim Spasitelem, tím, který za nás zemřel a pro nás byl vzkříšen. Tedy – následování toho, kdo přišel nabídnout život, který nepřemohou ani síly negace v nás a kolem nás. Jak tedy následovat Krista? Jinak řečeno, jaká je jeho cesta, po které ho máme následovat?

V postním období sledujeme Ježíšovu cestu, která končí pašijovým příběhem. Jdeme krok za krokem, abychom pochopili. Je to takové koncentrované hledání našeho života. Čím dál tím víc ale vnímám jeden problém. Nastavení naší životní pozice jako těch, kteří neovládáme následovat, měli bychom vše změnit, zlepšit, uskutečnit nemožné. V této představě jsem vyrůstal a jsem jí stále – negativně – ovlivňován. Jsem přesvědčen, že to, co se nám otevírá v postním období a ve zvěsti Ježíše z Nazareta

jako takové, je především ujištění, že máme pro Pána Boha hodnotu. A to vysokou hodnotu. Takovou, že odmítl vzdát vztah s námi a poslal právě Ježíše z Nazareta, aby ten vztah napravil.

Zároveň jsem přesvědčen, že cesta následování musí začít právě přijetím naší vlastní hodnoty – sebeocenením. Lidé, kteří nedokáží ocenit sebe sama, jsou bezesporu snadno manipulovatelní – což hojně využívají různé ideologie a náboženství. Ale to, co nám Pán Bůh nabízí v Ježíši z Nazareta, v Kristu, je dospělý život, který se svobodně rozhodl následovat na cestě otevírání života druhým lidem. Toto otevírání života má nejrůznější formy. Míra Šulák v tomto sborovém dopise nabízí důraz jemu blízký – vztah k Božímu stvoření jako takovému, jiný rozpoznal svou cestu za Ježíšem v praktické péči o potřebné, další v nejrůznějších formách praktické práce. Je toho mnoho, co můžeme nalézt ve snaze následovat Krista. Především však při této snaze smíme nalézt sami sebe.

Jiří Ort

Postní období ve SD

Od letošním roku vychází Sborový dopis kromě tradičního velikonočního, svatodušního, zářijového a adventního čísla také v postním vydání. Půst bývá dobou vnitřního zkoumání tváří v tvář Boží oběti na Kříži a je tradičně spojován s nějakým druhem dobrovolného odříkání. Mimo jiné to může být také příležitost pro intenzivnější studium Písma, modlitby a zkoumání boží vůle v našich životech – jakkoli by to mělo být součástí každodenního života křesťana.

V tomto čísle nabízíme několik podnětů v oblasti našeho vztahu k životnímu prostředí jako božímu stvořitelskému dílu. Nabízíme také možnost přispět snahám o pomoc v dalších oblastech blízkých našemu sboru, ať už je to podpora konkrétního člověka, charitativní projekt Diakonie naší církve v jordánském uprchlickém táboře, či stavba školy v Ugandě, o níž jsme mohli slyšet na lednovém Večeru s hostem.

Míra Šulák

Volba nového staršovstva našeho sboru

Na **sborovém shromáždění v neděli 4. 3. 2018** budeme volit nové členy staršovstva. Jsem velice vděčný těm, kdo jsou ochotni kandidovat a vzít na sebe tuto službu. Protože služba to je. Jeden každý podle svých možností se snaží přispět k tomu, aby náš sbor byl místem otevřeným pro všechny, aby nikdo nebyl vyloučen z možnosti sdílet zvěst naděje evangelia. Zároveň musí staršovstvo zajišťovat i velice praktickou část provozu sboru. Vím, že v tom pomáhají mnozí další a jsem za to vděčný. Ale nést odpovědnost za rozhodnutí, u kterých si často nejsme jisti, je náročné a nevděčné.

Rád bych na tomto místě poděkoval sestře Romaně Břendové, která byla součástí našeho úzkého společenství a rozhodla se už nekandidovat do nového volebního období. Děkuji za společné chvíle, za to, že byla ochotná sdílet své hledání v zamyšleních na začátku schůzí i za snahu prakticky pomoci.

Děkuji a těším se na nová setkání s vámi se všemi. Na další společnou práci i radosti – ať už ve staršovstvu nebo mimo něj.

Jiří Ort

Co nás čeká

Středa 28. 2. v 19:30 - Večer s hostem (na kruchtě Husovy kaple)
Marie Ortová: **Inkluze.**

Jak se vyvíjí přístup k lidem s postižením.
Aktuální legislativa inkluzivního vzdělávání jako příklad.

Sobota 10. 3. od 9 do 16 h. - Seminář (na kruchtě Husovy kaple)
Rozvoj poznávacích schopností podle R. Feuersteina
teorie, ochutnávka prac s instrumenty, podněty pro využití v každodenní práci s dětmi.
Účastníci se musí přihlásit do konce února na e-mail
marie.ortova@gmail.com

!Již nyní avizujeme! - **Velikonoční výlet**

V **Pondělí Velikonoční 2. 4. v 12:00** - v Říčanech po bohoslužbách, vyrazíme od domu Senior na Komenského náměstí. Nejprve nás čeká společný oběd formou bramboračky (misku a lžici s sebou!!) a opékání na ohni, poté budeme pokračovat procházkou lesem k rybníku Marvánek, kde se občerstvíme a odkud je to již kousek zpět do centra.

Těšíme se na společné povídání, zpívání a radost z probouzející se přírody.

Stavba školy v Ugandě

Hostem lednového večerního povídání byl Daniel Hejzlar z říčanského sboru Církve Bratrské. Promítal a vyprávěl o několikaleté zkušenosti z realizace různých rozvojových projektů misijní organizace **Jdete**, konkrétně o loni započaté stavbě školy v Rukungiri na pomezí Ugandy a Konga. Velice nás zaujal přístup organizace: pomoc nespočívá pouze v posílání peněz či materiálu, ale ve velké míře také v tom, že na místo přijíždí tým dobrovolníků, kteří aktivně přispívají prací a pomohou místním, aby si dokázali v mnohém pomoci sami. V případě loňské mise šlo jednak o samotnou stavbu školy (jedná se o první budovu komunitní školy), jednak zdravotnický tým doktora Davida (v Česku žijící ugandský lékař), který poskytoval bezplatná vyšetření a operace pro

místní v nedaleké nemocnici - zdravotní péče je pro většinu obyvatel ekonomicky nedostupná). Na stavbě mimo jiné pracují lidé z Mytiany, kde tatáž organizace dříve pomáhala se stavbou jejich školy.

Večer s hostem byl nesmírně zajímavý a inspirativní - ať už vzhledem k různým kulturním zvláštnostem či obětavosti dobrovolníků a lidí kolem organizace Jdete, kteří nesou evangelium formou pomoci. A jako vždy je také velice povzbudivé vidět, kolik energie mohou lidé čerpat z božích rukou.

Tento projekt lze podpořit nákupem *cihel* (viz letáček). Další projekty najdete na stránkách jdete.org

Míra Šulák

Pomoc ohroženým dětem

Stavíme další novou školu na hranici Ugandy a Konga!

Každá cihla se počítá
25 Kč/ks

Dětské prostory

Jak školu podpořit?
Kup cihlu! - 1 ks 25 Kč
... nebo celou paletu!

Vedoucí projektu:
Vlastimil Chrástka, Jan Vík
e-mail: info@jdete.org
C. ú. 20026 - 193 990 4339/0800
Web: symbol 421

Více na www.jdete.org (Afrika/Uganda)

Pomoc pro Michel

Drahé sestry, drazí bratři, chtěla bych Vás blíže obeznámit se sborovým projektem podpory dívky jménem Michel.

Michel je mladá žena pocházející z Kamerunu, která do České republiky před 4 roky přijela za lepším životem. V současné době bydlí u paní Anny Hánové, která si ji vzala pod svá křídla.

Asi před rokem mě Jiří Ort pořádal, abych v bance zřídila účet, kam nyní několik dobrovolníků z našeho sboru každý měsíc posílá menší obnos jako příspěvek na internet, který mimo jiné Michel využívá i pro výuku češtiny.

Aktuálně má Michel největší problém s nalezením zaměstnání. Absolvovala sanitářský kurz, ale jejím hlavním hendikepem na trhu práce je právě neznalost češtiny. Zatím tedy svoji obživu řeší příležitostnými brigádami.

Mimo informativní funkci bych tedy tímto příspěvkem zároveň chtěla apelovat na všechny, kteří by mohli jakýmkoli způsobem přispět (výukou češtiny, pomocí s nalezením zaměstnání, s celkovou integrací), aby si to nenechávali pro sebe a podělili se o své nápady.

Katka Štraubová

Postní sbírka Diakonie ČCE

Také letos chceme v našem sboru podpořit tradiční postní sbírku Diakonie ČCE, která je letos určena na aktivity Diakonie v jordánském uprchlickém táboře Zátari.

Lidé, které z domovů vyhnala válka v Sýrii, tu tráví mnohdy už šestý rok. Diakonie jim pomáhá od roku 2012. Pořádala rekvalifikační kurzy šití, holičství a IT, podporuje mladé ženy, které zažily násilí, a volnočasové aktivity pro děti. Pracuje s dětmi a jejich rodiči a nabízí jim aktivity, které pomáhají vyrovnat se se zážitky z války i životem v táboře.

V Zátari žije víc lidí než ve Zlíně. Více než polovina z nich jsou děti a mladiství, ale jen každé druhé dítě může chodit do školy. Nejmladší děti se narodily už do syrské války a zatím vůbec nepoznaly, co to je žít v míru. Trpí nudou, nedostatkem podnětů a strachem. Diakonie pro děti v Zátari zajišťuje psychologickou pomoc, hry a skupinové aktivity, které jim pomá-

hají zmírnit trápení a rozvíjet se i v omezujících podmínkách tábora. Pořádá také setkání mladých lidí, kde se řeší témata, jako poznání a zvládání emocí, vztah k vrstevníkům, vztahy s dospělými, konflikt a mír nebo budoucnost. Do pomoci se zapojují i obyvatelé tábora jako dobrovolníci. Vše se odehrává v komunitním centru Peace Oasis.

Diakonie chce rozšířit komunitní centrum Peace Oasis, kde se lidé scházejí, o knihovnu a kavárnu a získat tak další prostory. Díky tomu bude moci pomáhat více lidem. Pomozme vybudovat oázu míru uprostřed uprchlického tábora.

Chcete-li přispět na postní sbírku, můžete se obracet po bohoslužbách na J. Postránského, dary budeme odesílat za celý sbor po skončení sbírky.

Informace o sbírce:

postnibsirka.diakonie.cz

Míra Šulák

Autopůst / Postní kalendář

Na popeleční středu, tedy letos 14. února, začíná postní období. Jako část církevního roku je bereme na vědomí, avšak často si nevíme rady, jak je "postně" prožít. Tradiční půst od masa je při různých formách stravování mimo domov někdy těžko uskutečnitelný a kromě toho dnes mnohdy bývají bezmasá jídla dražší než jídla masitá. A i když je pravdou, že rostlinná strava "přetransformovaná přes prasátko" je neefektivní, že získávání potravy chovem zvířat pro maso představuje zbytečné zatěžování životního prostředí a kromě toho bývá spojeno s utrpením zvířat, vztahovat půst jen na oblast přijímání potravy by dnes jeho ideu příliš zužovalo. V minulosti byla potrava, ať již pro lidi či pro zvířata, hlavním zdrojem mechanické energie. Až na nějaká ta vodní kola a plachetnice využíval člověk buď vlastní energii nebo energii trakčních zvířat (koní, oslů, velbloudů, psů atd.). Dnes je situace podstatně jiná. Zvláště výrazně si to můžeme uvědomit v dopravě.

V osobní praxi jednotlivců a rodin velice často má mimořádnou roli osobní auto. Používá se, aniž by se uvažovalo, zda je jeho užití racionální. A na ohled vůči životnímu prostředí se zcela zapomíná. Často, velice často by to šlo bez něho. Což přijmout postní období jako výzvu a zkusit je nechat v garáži, případně podle vlastní situace aspoň jeho užívání výrazně omezit. Bylo by to užitečné hned z několika důvodů. Především by to znamenalo ohleduplnější chování k životnímu prostředí. A třeba by to

nebylo jen na omezenou dobu postního období. Životnímu stylu bez auta lze přijít na chuť, ať již znamená příjemnou procházku, radost z jízdy na kole či příležitost k četbě (nebo i k setkáváním s druhými lidmi) v hromadném dopravním prostředku. A k tomu přistoupí i zlepšení vlastní fyzické kondice spojené s příjemným vědomím zdravějšího (pro sebe i pro okolí) životního stylu. A osvobození od auta může připomenout další stinné stránky automobilismu; nejde jen o spotřebu energie, ale i o mrtvé a těžce raněné na silnicích (nejen lidi, ale i zvířata), o hodnotu vzácné půdy, která se obětuje rozšiřování silniční a dálniční sítě, o nezdavý hluk v okolí silnic, o stresové situace v místech velké dopravní zátěže, o nedostatek fyzického pohybu při nadměrném užívání auta.

Autopůst (autor se za tento termín omlouvá všem čtenářům s vytříbeným jazykovým citěním, ale nemaje k dispozici srozumitelný a stručný termín lepší, kapitoluje a používá jej) může pomoci plně prožívat postní období, uvědomovat si jeho smysl, a během něho se připravovat na Velikonoce, na svátky, které zřetelně svědčí jak o hlubokém smyslu oběti, tak o vítězství života nad smrtí.

Ekologická sekce České křesťanské akademie, Poradní odbor pro otázky životního prostředí při SR ČCE a Česká křesťanská environmentální síť zvou: připojte se k půstu od aut, ať již úplnému nebo částečnému.

Jiří Nečas

*V tomto čísle SD najdete rovněž **Postní kalendář**. Přináší na každý den jeden nápad na vyzkoušení něčeho nového, co prospěje člověku samotnému i jeho okolí. Neděle jsou vždy věnovány krátkému biblickému zamyšlení od evangelických farářů J. Zámečnicka a D. Šorma. Věříme, že i v téhle praktické činnosti nás může vést Duch Svätý, že si jednoduché, prospěšné a snad i zábavné nápady, jak žít více ve shodě s dobrým Božím záměrem učinit Zemi dobrou, najdou radostně uskutečňovatele.*

Vzpomínka na s. Miroslavu Klímovou

14.1.2018 zemřela sestra Miroslava Klímová, dlouholetá členka našeho sboru. Znali ji však především sestry a bratři z Řičan, kam pravidelně chodila na bohoslužby. Já jsem ses. Klímovou již ve sboru nezastihl, ale měl jsem to štěstí, že jsem se s ní setkal a později jsem s ní mohl být alespoň v telefonickém kontaktu. Nabízím shrnutí jejího života, jak zaznělo při pohřbu, který připravili sestra farářka Lenka Ridzoňová, její praneteř.

J. Ort

Miroslava Klímová.

Veselá, pracovitá, houževnatá, obětavá. Praktická žena s nadhledem. Nechyběl jí humor a sarkasmus.

Narodila se 1.6. 1927, sestra Božena byla o rok starší.

Rodiče Vomáčkovi. Tatínek měl autodílnu v Italské ulici, Miroslava vystudovala obchodní školu, pak začala v dílně pracovat. Tatínek byl koncem r. 1952 kvůli autodílně zavřený, všechno bylo znárodněno, po 2 měsících byl propuštěn.

4.4. 1952 si Miroslava Vomáčková vzala Františka Klímu. Narodily se jim dvě děti, František a Lenka. Nebyla to lehká doba, několik měsíců byl ve vězení tatínek Vomáčka, odsouzen byl i tatínek manželův, dědeček Klíma ze Studené. Podařilo se, že do vězení nemusel nastoupit, ale jeho majetek (továrna na střížní zboží, dům, peníze na důchod) propadl státu.

Vomáčkovi byli katolíci, do kostela ale chodili jen občas. Rodina Klímova byla evangelická. František s Miroslavou se před svatbou dohodli, že budou oba evangelíci, jejich děti pak byly pokřtěné v ČCE. Klímovi byli členy sboru v Uhřetěvsi, kam příslušeli svým bydlištěm v Řičanech.

Až po svatbě začala Miroslava Klímová dálkově studovat vysokou školu, strojní fakultu ČVUT. S dětmi během studia pomáhal manžel František a babička Vomáčková. Po studiích Miroslava Klímová učila na Fakultě elektrotechnické.

Rodina s dcerou Lenkou bydlela v Řičanech, syn František pobýval s prarodiči v Praze. Od roku 1964 bydleli už všichni Klímovi v Praze na Žižkově, později v Suchdole. V osmdesátých letech se Klímovi stávají prarodiči. Miroslava Klímová se u svých vnučat dočkala pěkných okamžiků promoci, svateb a také příchodu další generace - pěti pravnoučat. Dvě na Moravě a tři v Praze. Ráda si opakovala jejich jména, protože se jí ty malé roztomilé děti zdály podobné. Čas pokročil a už to nemohlo být stejně jako běhat a hrát si se svými vnučaty.

Starší sestra Božena, provdaná Tománková, v roce 1969 emigrovala do Švýcarska. Sestry se nemohly navštěvovat, až pak po r. 1989 byla naděje, že se budou moci více vídat. Božena však v roce 1991 tragicky zemřela s dcerou a 2 vnučkami po srážce s vlakem na nechráněném přejezdu.

Manžel František zemřel náhle na mozkovou příhodu v říjnu 2008. Osmdesátiletá Miroslava Klímová ještě několik let zvládala péči o dům v Řičanech, žila tam, jezdila autem, také někdy i s menšími dopravními přestupky, které policisté s nadhledem prominuli. Plánovala v Řičanech zůstat, protože zde byla velká zahrada, lepší vzduch. Poslední léta ale strávila už v bytě v Milešovské na Žižkově, kde to bylo přece jen snazší než v domě v Řičanech. Až do konce zůstala s pomocí dětí a pečovatelské služby doma.

Lenka Ridzoňová

Bohuslav Reynek: Půst

*Hlad v útroh taji
se ozývá.
Upomínají
psí přediava.*

*Půst. Bublin bubny,
struny, píšťaly.
Či chechtot chlubný?
Kvílejí žaly.*

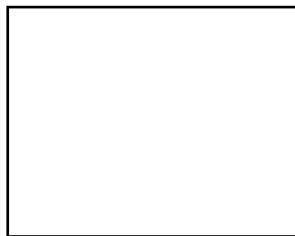
*Mrtvá a živá
prařeč stoky
hřměním odívá
nahé kroky.*

*Daleké rytmy
ze samot mlýnů
volají v přítmi
neznámou vinu.*

*Hlad s nožem hledá
oběti tele.
Je zlaté, běda.
Bez krve vřelé.*

*Hlad máme, máte.
Hlad duše živé.
Půst. Tele zlaté.
Ozvi se, dive!*

Pes žive.

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

mobil: 607 886 447

<http://uhrineves.evangelnet.cz/>

redakční e-mail: mirasul789@gmail.com